

som der var en særskilt Pensionslov for de civile Embedsmænd og en for de Militaire.

Ordføveren: Jeg skal blot endnu tilføje et Par Ord i Anledning af Vædringsforslaget under Nummer 4 og den Indstilling, som angaaer Slutningen af det. Det er en Selvfølge, at, dersom en Embedsmand modtager et nyt Embede, og er fornøiet med, idet han modtager dette, at lide Tab i sine Indtægter, om hvis Total-Beløb her er Spørgsmaal, da har han Intet at beklage sig over. Er det derimod ikke Tilfældet, saa skjøner jeg ikke rettere, end at, naar man ikke optager den Redaction af Slutningen af Paragraphen, som Udvalget har foreslaaet, saa vil derved aabnes Leilighed til at kunne tvinge Vedkommende til at modtage et saadant mindre Embede derved, at, naar han ikke vilde modtage det, vilde han blive staaende paa Bartpenge og saa komme til at afgaae paa Pension, naar de 5 Aar ere forbi. Jeg vil kun tilføje, at, dersom noget af Thingets Medlemmer skulde være uenigt med Udvalget i saa Henseende, saa kan der jo stilles et Vædringsforslag i den Retning til tredie Behandling; men jeg seer slet ikke, at denne Meningsforskjel skulde indeholde tilstrækkelig Grund til at forkaste det, der er vigtigere, nemlig vort Forslag om at stille dem paa bedre Fod, som gaae af paa Bartpenge.

Solf: Jeg kan dog ikke indsee rettere, end at det vil være onfseligt at lade Vædringsforslaget under Nr. 1 falde bort, fordi man ved dets Antagelse kommer ind paa Forhold, hvis Resultat vanskeligt kan beregnes, og heller ikke seer jeg rettere, end at den Mand, der kvalificerer sig til at ansættes i et Embede, maa uden Hensyn til, i hvad Tid eller Alder han modtager det, være kvalificeret til Pension. Men, hvad der egentlig har foranlediget mig til at tage Ordet, er, at jeg ønsker at rette det Spørgsmaal til den høitærede Finansminister: om den foreliggende Lov vil kunne faae saadanne tilbagevirkende Følger, at de Personer, der nu staae paa Bartpenge, ville, naar Loven udgives, kunne sættes paa Pension med en Sum, der er mindre end den, deres nuværende Bartpenge udgjør. Jeg veed meget vel, at efter det almindelige Rettsbegreb vil

Loven ikke kunne faae tilbagevirkende Kraft, og Aarsagen til, at jeg fremkommer med dette Spørgsmaal, er derfor ikke blot den Tængstelse, jeg ved Lovforslaget har vaakt hos en Deel af de Personer, der for Tiden have Bartpenge, men især, fordi der, i Tilfælde af at Spørgsmaalet besvares bekræftende, vil fremkomme Resultater, der ville være uretfærdige i langt højere Grad, end man almindelig troer. Dette gjaelder ikke blot med Hensyn til dem, der i en lang Række Aar have nydt Bartpenge, men ogsaa især med Hensyn til de Militaire, der afgik ved Reductionen i Aaret 1842 og ikke senere ere ansatte; og hvoraf en stor Deel dengang blev sat paa Bartpenge. Jeg troer, det i saa Henseende ikke vilde være urigtigt at oplyse dette i Korthed med et Par Exempler. Ved Reductionen i 1842 var der Officerer, især ved Cavalleriet, der havde Secondlieutenants Gage, våre Premierlieutenanter af Charakter og havde Ritmesters Anciennitet. Hvor saadanne Personer afgik, afgik de som Ritmestre og med Ritmestres Gage og Qvartee penge. Men, skulde en saadan Mand's Pension nu ansættes efter den foreliggende Lov, vilde den blive beregnet efter Secondlieutenants Gagen, hvilket vilde medføre en Differens af omtrent det Halve af hvad han nu har. Endnu stærkere stiller Forholdet sig ved de Secondritmestere og Stabscaptainer, der havde Majors Anciennitet. De afgik som Majorer; deres Pension blev, om jeg veed ret, omtrent 1028 Rbd., nemlig 900 Rbd. i Gage og Cantonnementsstillag, og c. 128 Rbd. i Qvartee penge. Skulde nu Bartpengene forandres til Pension, beregnet efter Lovforslaget, vilde Pensionen blive beregnet efter Secondritmesters eller Stabscaptains forhen værende Gage og Qvartee penge. Man vilde derved komme til det Resultat, at den Sum, der udkom, kun blev 487 Rbd., og man maa herved bemærke, at disse Summer ikke er den Sum, der vilde blive tillagt dem i Pension, men de Summer, hvorefter Pensionen skulde beregnes i Forhold til det større eller mindre Antal Aar, hvori de havde staaet i Tjeneste. — Udvalgets 4de Indstillingspunkt tiltræder jeg aldeles, og jeg maa forbeholde mig, i det Tilfælde, Forslaget ikke gaaer igennem, og Udvalget ikke vil optage et For-